

WSPÓLNE STANOWISKO (WE) NR 8/2005

przyjęte przez Radę dnia 29 listopada 2004 r.

w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny

(2005/C 38 E/03)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 26, art. 95, art.133 i art.135,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽³⁾ określa procedury celne w odniesieniu do towarów wwożonych i wywożonych.
- (2) Należy ustanowić równoważny poziom ochrony przy kontroli celnej towarów przywożonych do lub wywożonych z obszaru celnego Wspólnoty. Aby osiągnąć ten cel, należy ustanowić równoważny poziom kontroli celnej we Wspólnocie oraz zapewnić ujednolicone stosowanie kontroli celnej przez Państwa Członkowskie, głównie odpowiedzialne za stosowanie tej kontroli. Kontrola ta powinna opierać się na wspólnie uzgodnionych normach i kryteriach ryzyka dla doboru towarów i podmiotów gospodarczych w celu zminimalizowania ryzyka dla Wspólnoty i jej obywateli oraz dla partnerów handlowych Wspólnoty. Państwa Członkowskie i Komisja powinny zatem wprowadzić wspólnotowy ramowy system zarządzania ryzykiem w UE dla wspierania wspólnego podejścia, tak aby skutecznie określić priorytety i sprawnie przydzielić zasoby w celu zachowania właściwej równowagi pomiędzy kontrolą celną a ułatwianiem zgodnego z prawem obrotu. System ten powinien również przewidywać wspólne kryteria i ujednolicone wymogi dla upoważnionych podmiotów gospodarczych oraz zapewniać ujednolicone stosowanie tych kryteriów i wymogów. Ustanowienie ramowego systemu zarządzania ryzykiem wspólnego dla wszystkich

Państw Członkowskich nie powinno uniemożliwiać Państw Członkowskim wyrywkowych kontroli towarów.

- (3) Państwo Członkowskie powinno przyznać status upoważnionego podmiotu gospodarczego każdemu podmiotowi gospodarczemu spełniającemu wspólne kryteria odnoszące się do systemów kontroli podmiotów, wypłacalności i przestrzegania wymogów celnych. Status upoważnionego podmiotu gospodarczego przyznany przez jedno Państwo Członkowskie powinien być uznawany przez inne Państwa Członkowskie, ale nie przyznaje on prawa do automatycznego korzystania z uproszczeń przewidzianych w przepisach celnych innych Państw Członkowskich. Jednakże, inne Państwa Członkowskie powinny zezwolić upoważnionym podmiotom gospodarczym na korzystanie z uproszczeń, o ile spełniają one wszystkie szczególne wymogi niezbędne do korzystania z poszczególnych uproszczeń. Rozpatrując wniosek o korzystanie z uproszczeń, Państwo Członkowskie nie musi powtarzać oceny systemów kontroli podmiotu, wypłacalności lub przestrzegania wymogów celnych, która została dokonana przez Państwo Członkowskie, od którego podmiot otrzymał status upoważnionego podmiotu gospodarczego; powinno natomiast upewnić się, czy zostały spełnione wszelkie inne szczególne wymogi korzystania z konkretnych uproszczeń. Korzystanie z uproszczeń w innych Państwach Członkowskich można również koordynować za pomocą porozumienia pomiędzy właściwymi organami celnymi.
- (4) Uproszczenia w ramach przepisów celnych powinny nadal pozostawać bez uszczerbku dla kontroli celnych określonych we Wspólnotowym Kodeksie Celnym, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa. Organy celne są odpowiedzialne za takie kontrole i powinny one zachować prawo do ich przeprowadzania, a jednocześnie powinny one brać pod uwagę status upoważnionego podmiotu gospodarczego jako element analizy ryzyka oraz przy przyznawaniu podmiotom gospodarczym ułatwień w zakresie odnoszącym się do bezpieczeństwa.
- (5) Właściwe organy Państw Członkowskich i Komisja powinny informować się wzajemnie o ryzyku związanym z wwozem i wywozem towarów. W tym celu należy ustanowić wspólny, bezpieczny system, umożliwiający właściwym organom dostęp, przekazywanie i wymianę tych informacji w efektywny sposób i w odpowiednim czasie. We wzajemnym przekazywaniu informacji mogą również uczestniczyć państwa trzecie w przypadkach, gdy przewiduje to porozumienie międzynarodowe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 30.4.2004, str. 72.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. C 104 E z 30.4.2004), wspólne stanowisko Rady z dnia 29 listopada 2004 r. i stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Traktatem o Przystąpieniu z 2003 r.

- (6) Należy określić, na jakich warunkach można ujawniać innym organom w tym samym Państwie Członkowskim, innym Państwowi Członkowskim, Komisji lub władzom w państwach trzecich informacje przekazane przez podmioty gospodarcze organom celnym. W tym celu należy wyraźnie zaznaczyć, że dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ oraz rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾, mają zastosowanie w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy, jak również przez każdy inny organ otrzymujący dane na mocy Wspólnotowego Kodeksu Celnego.
- (7) W celu umożliwienia odpowiednich kontroli opartych na ocenie ryzyka należy ustanowić wymóg dotyczący informacji poprzedzających przywóz lub wywóz wszystkich towarów sprowadzanych na obszar celny Wspólnoty i z niego wywożonych, z wyjątkiem towarów przewożonych drogą powietrzną lub morską bez postoju na tym obszarze. Informacje takie powinny być dostępne zanim towary wjadą na obszar celny Wspólnoty lub go opuszczą. Można ustalić różne ramy czasowe i przepisy stosownie do rodzajów towarów, rodzajów transportu lub rodzajów podmiotów gospodarczych lub w przypadku, gdy porozumienia międzynarodowe przewidują specjalne ustalenia dotyczące bezpieczeństwa. Niniejszy wymóg należy również wprowadzić w odniesieniu do towarów wwiezionych do strefy wolnego handlu lub z niej wywiezionych w celu uniknięcia luk w systemie bezpieczeństwa.
- (8) W związku z tym należy wprowadzić odpowiednie zmiany do rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

— dodaje się następujące punkty:

- „4a) »Urząd celny wjazdu« oznacza urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, do którego należy bezzwłocznie przewieźć towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty i w którym zostaną one poddane stosownym kontrolom wjazdowym opartym na ocenie ryzyka;

- 4b) »Urząd celny wwozu« oznacza urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, gdzie mają zostać przeprowadzone formalności mające na celu nadanie wprowadzonym na obszar celny Wspólnoty towarom przeznaczenia celnego, w tym odpowiednie kontrole oparte na ocenie ryzyka;
- 4c) »Urząd celny wywozu« oznacza urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, gdzie mają zostać dokonane formalności mające na celu nadanie wywożonym z obszaru celnego Wspólnoty towarom przeznaczenia celnego, w tym odpowiednie kontrole oparte na ocenie ryzyka;
- 4d) »Urząd celny wyjazdu« oznacza urząd celny wyznaczony przez organy celne zgodnie z przepisami celnymi, któremu należy przedstawić towary zanim opuszczą obszar celny Wspólnoty i w którym zostaną poddane kontroli celnej związanym z formalnościami wyjazdowymi oraz odpowiednim kontrolom opartym na ocenie ryzyka.”

— punkt 14 otrzymuje następujące brzmienie:

- „14) »Kontrola celna« oznacza wykonywanie specjalnych czynności przez organy celne w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów celnych i innych przepisów dotyczących wwozu, wywozu, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty a państwami trzecimi oraz obecności towarów nie posiadających statusu wspólnotowego; takie działania mogą obejmować weryfikację towarów, sprawdzanie danych na zgłoszeniu oraz istnienia i autentyczności dokumentów elektronicznych lub sporządzonych w formie pisemnej, kontrolę księgowości i innych dokumentów przedsiębiorstw, kontrolę środków transportu, kontrolę bagaży i innych towarów przewożonych przez osoby oraz prowadzenie dochodzeń w postępowaniu administracyjnym i innych podobnych czynności.”

— dodaje się następujące punkty:

- „25) »Ryzyko« oznacza prawdopodobieństwo zdarzenia odnoszącego się do wjazdu, wyjazdu, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty a państwami trzecimi oraz obecności towarów nie posiadających statusu wspólnotowego, które

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

— uniemożliwia właściwe stosowanie środków wspólnotowych lub krajowych, lub

- naraża finansowe interesy Wspólnoty i jej Państw Członkowskich, lub
- stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa Wspólnoty, dla zdrowia publicznego, dla środowiska lub konsumentów.

26) »Zarządzanie ryzykiem« oznacza systematyczne rozpoznawanie ryzyka oraz wprowadzanie wszelkich środków niezbędnych, aby ograniczyć możliwość jego wystąpienia. Obejmuje ono działania takie, jak zbieranie danych i informacji, analizę i ocenę ryzyka, zalecanie i podejmowanie działania oraz regularne monitorowanie i przegląd procesu oraz jego wyników, w oparciu o międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe źródła i strategie.”.

2. Wprowadza się nową sekcję 1A i nowy art. 5a:

„Sekcja 1A

Upoważnione Podmioty Gospodarcze

Artykuł 5a

1. Jeżeli zajdzie taka potrzeba, organy celne po zasięgnięciu opinii innych właściwych organów, przyznają, z uwzględnieniem kryteriów przewidzianych w ust. 2, status upoważnionego podmiotu gospodarczego podmiotowi gospodarczemu ustanowionemu na obszarze celnym Wspólnoty.

Upoważniony podmiot gospodarczy korzysta z ułatwień odnoszących się do kontroli celnej dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony i/ lub z uproszczeń przewidzianych w ramach przepisów celnych.

Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w ust. 2, status upoważnionego podmiotu gospodarczego jest uznawany przez organy celne wszystkich Państw Członkowskich bez uszczerbku dla kontroli celnej. Biorąc za podstawę uznanie statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego oraz, o ile spełniono wymogi związane z konkretnym rodzajem uproszczenia przewidzianego w ustawodawstwie celnym Wspólnoty, organy celne upowazniają podmiot do korzystania z tego uproszczenia.

2. Kryteria przyznawania statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego obejmują:

- odpowiednie przestrzeganie wymogów celnych,
- odpowiedni system zarządzania ewidencjami handlowymi i, gdzie zachodzi taka potrzeba, ewidencjami transportowymi, który umożliwia właściwą kontrolę celną,
- w razie potrzeby, udokumentowaną wypłacalność, i
- gdzie ma to zastosowanie, odpowiednie standardy bezpieczeństwa i ochrony.

Określenie zasad:

- dotyczących przyznawania statusu upoważnionego podmiotu gospodarczego,
- dotyczących przyznawania upoważnień do korzystania z uproszczeń, określających, które organy celne są właściwe dla przyznawania takiego statusu i upoważnień,
- dotyczących rodzaju i zakresu ułatwień, które mogą zostać przyznane w odniesieniu do kontroli celnych związanych z bezpieczeństwem i ochroną, z uwzględnieniem przepisów odnoszących się do systemu wspólnego zarządzania ryzykiem,
- dotyczących zasięgania opinii i przekazywania informacji innym organom celnym,
- oraz warunków, w oparciu o które:

upoważnienie można ograniczyć do jednego lub więcej Państw Członkowskich,

- można zawiesić lub wycofać status upoważnionego podmiotu gospodarczego, i
- można wycofać wymóg prowadzenia działalności na terenie Wspólnoty dla konkretnych kategorii upoważnionych podmiotów gospodarczych, z uwzględnieniem,
- w szczególności, porozumień międzynarodowych, następuje zgodnie z procedurą komitetu.”.

3. Artykuł 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 13

1. Zgodnie z warunkami określonymi obowiązującymi przepisami, organy celne mogą przeprowadzić wszystkie kontrole, które uznają za niezbędne dla zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów celnych i innych przepisów dotyczących wjazdu, wyjazdu, tranzytu, przewozu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty a państwami trzecimi oraz obecności towarów nie posiadających statusu wspólnotowego. W przypadkach przewidzianych w porozumieniu międzynarodowym możliwe jest przeprowadzenie kontroli celnej w państwie trzecim w celu prawidłowego zastosowania przepisów wspólnotowych tam, gdzie przewiduje to porozumienie międzynarodowe.

2. Kontrole celne inne niż kontrole weryfikacyjne opierają się na analizie ryzyka z wykorzystaniem technologii automatycznego przetwarzania danych w celu rozpoznania i oszacowania wielkości ryzyka oraz ustalenia niezbędnych środków do oceny ryzyka w oparciu o kryteria ustalone na poziomie krajowym, wspólnotowym i, jeśli takie są dostępne, międzynarodowym.

Określenie systemu ramowego wspólnego zarządzania ryzykiem oraz do ustalania wspólnych kryteriów i obszarów kontroli priorytetowej następuje zgodnie z procedurą komitetu.

Państwa Członkowskie opracowują, we współpracy z Komisją, elektroniczny system do wdrożenia systemu zarządzania ryzykiem.

3. W przypadku gdy kontrola przeprowadzana jest przez organy inne niż organy celne, kontrole takie powinny być wykonywane w ścisłej koordynacji z organami celnymi, a jeśli to możliwe, w tym samym czasie i miejscu.

4. W ramach kontroli przewidzianych w niniejszym artykule, organy celne i inne właściwe organy, takie jak organy weterynaryjne i policyjne, mogą przekazywać otrzymane dane dotyczące wjazdu, wyjazdu, tranzytu, przepływu i końcowego wykorzystania towarów w obrocie pomiędzy obszarem celnym Wspólnoty a państwami trzecimi i obecności towarów nie posiadających statusu wspólnotowego, pomiędzy sobą, organom celnym w Państwach Członkowskich i Komisji tam, gdzie jest to wymagane w celu zminimalizowania ryzyka.

Przekazywanie poufnych danych administracji celnej i innym organom (np. agencjom bezpieczeństwa) państw trzecich jest dozwolone tylko w ramach porozumienia międzynarodowego, i o ile zapewnione jest przy tym przestrzeganie obowiązujących przepisów o ochronie danych, w szczególności dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (*) i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (**).

(*) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003 r., str. 1)

(**) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1."

4. Artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 15

Każda informacja o charakterze poufnym lub udzielona na zasadach poufności jest chroniona tajemnicą zawodową. Właściwe organy nie ujawniają jej bez wyraźnego pozwolenia osoby lub organu, które jej udzieliły. Przekazywanie informacji jest jednak dozwolone w przypadku, gdy właściwe organy zostaną do tego zobowiązane zgodnie z obowiązującymi przepisami, w szczególności w związku z procedurami prawnymi. Ujawnienie lub przekazanie informacji odbywa się z zachowaniem obowiązujących przepisów o ochronie danych, w szczególności dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001."

5. Nie ma zastosowania do polskiej wersji językowej.

6. Dodaje się następujące artykuły w rozdziale I Tytułu III:

„Artykuł 36a

1. Towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty są objęte deklaracją skróconą, z wyjątkiem towarów prze-

wożonych środkami transportu jedynie w tranzycie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszaru celnego bez postoju na tym obszarze.

2. Deklaracja skrócona jest składana w urzędzie celnym wjazdu.

Organy celne mogą zezwolić na złożenie deklaracji skróconej w innym urzędzie celnym, o ile urząd ten natychmiast przekaże lub elektronicznie udostępni niezbędne dane urzędowi celnemu wjazdu.

Organy celne mogą zezwolić, aby złożenie deklaracji skróconej zostało zastąpione złożeniem powiadomienia i dostępem do danych ze deklaracji skróconej w systemie elektronicznym podmiotu gospodarczego.

3. Deklarację skróconą składa się przed wprowadzeniem towarów na obszar celny Wspólnoty.

4. Określenie:

— terminu, w którym powinna zostać złożona deklaracja skrócona przed wprowadzeniem towarów na obszar celny Wspólnoty,

— wyjątków i zmian w terminie, o którym mowa w tiret pierwszym; i

— warunków wyłączenia lub dostosowania wymogu złożenia deklaracji skróconej,

w stosunku do pewnych rodzajów obrotu, środków transportu lub podmiotów gospodarczych lub w przypadkach, gdy porozumienia międzynarodowe przewidują specjalne środki bezpieczeństwa następuje zgodnie z procedurą komitetu, z uwzględnieniem danych okoliczności.

Artykuł 36b

1. Określenie wspólnego zestawu i formatu danych dla deklaracji skróconej, zawierającej dane niezbędne dla analizy ryzyka oraz właściwego stosowania kontroli celnej, przede wszystkim do celów bezpieczeństwa, następuje zgodnie z procedurą komitetu z wykorzystaniem, w razie potrzeby, międzynarodowych norm i praktyk handlowych.

2. Deklarację skróconą sporządza się z wykorzystaniem technologii przetwarzania danych. Informacje handlowe, portowe lub transportowe mogą zostać wykorzystane, o ile zawierają one niezbędne dane.

Organy celne mogą przyjmować deklaracje skrócone w formie pisemnej w wyjątkowych okolicznościach, o ile stosują one ten sam poziom zarządzania ryzykiem co poziom stosowany wobec deklaracji skróconych sporządzonych za pomocą technologii przetwarzania danych.

3. Deklarację skróconą składa osoba przywożąca towary na obszar celny Wspólnoty lub przejmująca odpowiedzialność za przywóz towarów na obszar celny Wspólnoty.

4. Nie naruszając zobowiązań osoby, o której mowa w ust. 3, deklarację skróconą zamiast niej może złożyć:

- a) osoba, w której imieniu działa osoba, o której mowa w ust. 3; lub
- b) każda osoba mogąca zgłosić dane towary lub na rzecz której zostaną one zgłoszone właściwym organom celnym; lub
- c) przedstawiciel jednej z osób określonych w ust. 3 albo w lit. a) lub b).

5. Osoba określona w ust. 3 i ust. 4 jest upoważniona, na własną prośbę, do zmiany jednego lub kilku szczegółów w deklaracji skróconej po jej złożeniu. Jednakże, nie można wprowadzać żadnych zmian po tym jak organy celne:

- a) powiadomiły osobę, która złożyła deklarację skróconą, że zamierzają skontrolować towary; lub
- b) stwierdziły nieprawidłowość danych zawartych w deklaracji; lub
- c) zezwoliły na podjęcie towarów.

Article 36c

1. Urząd celny wjazdu może zwolnić ze składania deklaracji skróconej dla towarów, dla których, przed upływem terminu określonego w art. 36a ust. 3 lub ust. 4 złożona została deklaracja skrócona. W takim przypadku deklaracja celna zawiera co najmniej takieszczegóły, jak deklaracja skrócona i, do czasu przyjęcia tej ostatniej zgodnie z art. 63, posiada ona status deklaracji skróconej.

Organy celne mogą zezwolić na złożenie deklaracji celnej w urzędzie celnym wwozu, który nie jest urzędem celnym wjazdu, o ile ten urząd bezzwłocznie przekaże lub udostępni drogą elektroniczną urzędowi celnemu wjazdu niezbędne dane.

2. W przypadku gdy deklaracja celna jest złożona w inny sposób niż przy wykorzystaniu technologii przetwarzania danych, organy celne stosują taki sam poziom oceny zarządzania ryzykiem, jak w przypadku deklaracji skróconych sporządzonych przy wykorzystaniu techniki przetwarzania danych.”

7. W art. 37 ust. 1 i art. 38 ust. 3 wyrażenie „kontrola organów celnych” otrzymuje brzmienie „kontrola celna”.

8. Artykuł 38 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Przepisów ust. 1–4 i art. 36a–36c oraz art. 39–53 nie stosuje się do towarów, które czasowo opuściły obszar celny Wspólnoty podczas transportu drogą morską lub powietrzną pomiędzy dwoma miejscami znajdującymi się na tym obszarze, pod warunkiem że przewóz został dokonany drogą bezpośrednią samolotem rejsowym lub statkiem linii lotniczych bądź linii żeglugowych, bez postoju poza obszarem celnym Wspólnoty.”

9. Artykuł 40 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 40

Towary wprowadzone na obszar celny Wspólnoty zostają przedstawione organom celnym przez osobę, która wprowadziła je na ten obszar lub, w zależności od przypadku, przez osobę, która przejęła odpowiedzialność za przewóz towarów po ich wprowadzeniu, z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu będącymi jedynie w tranzycie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszaru celnego bez postoju na tym obszarze. Osoba zgłaszająca towary powołuje się na deklarację skróconą lub deklarację celną uprzednio złożoną w odniesieniu do tych towarów.”

10. Tytuł rozdziału 3 w Tytule III otrzymuje brzmienie „Rozładunek towarów przedstawianych organom celnym”.

11. Uchyła się art. 43–45.

12. Artykuł 170 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Organom celnym przedstawiane są i podlegają formalnościom celnym jedynie towary:

- a) które są objęte procedurą celną i których wprowadzenie do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego powoduje zakończenie tej procedury; jednakże, o ile dana procedura dopuszcza taką możliwość, towary nie muszą zostać przedstawione;
- b) w stosunku do których podjęto decyzję o zwrocie lub umorzeniu należności celnych przywozowych, zezwalającą na umieszczenie tych towarów w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
- c) korzystające ze środków określonych w art. 166 lit. b),
- d) wprowadzane do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego bezpośrednio spoza obszaru celnego Wspólnoty.”

13. Artykuł 176 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. W przypadku przeładunku towarów w wolnym obszarze celnym dokumenty dotyczące tego przeładunku są przechowywane do dyspozycji organów celnych. Krótkotrwałe składowanie towarów związane z takim przeładunkiem uważane jest za część przeładunku.

Dla towarów wprowadzonych do wolnego obszaru celnego bezpośrednio spoza obszaru celnego Wspólnoty lub wyprowadzanych z wolnego obszaru celnego, bezpośrednio opuszczających obszar celny Wspólnoty, deklarację skróconą składa się odpowiednio zgodnie z art. 36a–36c lub art. 182a–182d.”

14. Artykuł 181 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 181

W przypadku gdy towary mają opuścić obszar celny Wspólnoty z wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, organy celne zapewniają przestrzeganie przepisów dotyczących wywozu, uszlachetnienia biernego, powrotnego wywozu, procedur zawieszających lub procedury tranzytu wewnętrznego, jak również przepisów Tytułu V.”

15. W pierwszym zdaniu art. 182 ust. 3 skreśla się słowa „powrotnym wywozie lub”.

16. Dodaje się następujące artykuły w Tytule V (Towary wyprowadzane z obszaru celnego Wspólnoty):

„Artykuł 182a

1. Towary opuszczające obszar celny Wspólnoty, z wyjątkiem towarów przewożonych środkami transportu jedynie w tranzycie przez wody terytorialne lub przestrzeń powietrzną obszaru celnego bez postępu na tym obszarze, są objęte deklaracją celną lub w przypadku gdy deklaracja celna nie jest wymagana, deklaracją skróconą.

2. Określenie:

- terminu, w którym należy złożyć deklarację celną lub deklarację skróconą w urzędzie celnym wywozu zanim towary zostaną wywiezione z obszaru celnego Wspólnoty,
- wyjątków od terminu, o którym mowa w pierwszym tiret, i jego zmian, oraz warunków wyłączenia lub dostosowania wymogu złożenia deklaracji skróconej,
- przypadków, w których deklaracja celna ani deklaracja skrócona w odniesieniu do towarów opuszczających obszar celny Wspólnoty oraz warunków takiego wyłączenia,

w stosunku do pewnych rodzajów obrotu, środków transportu lub podmiotów gospodarczych lub w przypadkach, gdy porozumienia międzynarodowe przewidują specjalne środki bezpieczeństwa następuje zgodnie z procedurą komitetu, z uwzględnieniem danych okoliczności

Artykuł 182b

1. W przypadku gdy towarom opuszczającym obszar celny Wspólnoty nadaje się przeznaczenie celne lub wykorzystuje się je do celów dla których wymagana jest dekla-

racja celna w ramach przepisów celnych, taką deklarację celną składa się w urzędzie celnym wywozu przed wywiezieniem towarów z obszaru celnego Wspólnoty.

2. W przypadku gdy urząd celny wywozu jest inny niż urząd celny wyjazdu, urząd celny wywozu bezzwłocznie przekazuje lub udostępnia drogą elektroniczną niezbędne dane urzędowi celnemu wyjazdu.

3. Deklaracja celna zawiera co najmniej dane, które są wymagane do deklaracji skróconej, określone w art. 182d ust. 1.

4. W przypadku gdy deklaracja celna jest składana w inny sposób niż przy wykorzystaniu technologii przetwarzania danych, organy celne stosują wobec danych ten sam poziom zarządzania ryzykiem jak w przypadku deklaracji składanych w formie elektronicznej.

Artykuł 182c

1. W przypadku gdy towarom opuszczającym obszar celny Wspólnoty nie nadaje się przeznaczenia celnego lub nie wykorzystuje się ich do celów, dla których wymagana jest deklaracja celna, deklarację skróconą składa się w urzędzie celnym wyjazdu przed wywiezieniem towarów z obszaru celnego Wspólnoty.

2. Organy celne mogą zezwolić na złożenie deklaracji skróconej w innym urzędzie celnym, o ile urząd ten bezzwłocznie przekaże lub udostępni w drodze elektronicznej niezbędne dane urzędowi celnemu wyjazdu.

3. Organy celne mogą zezwolić, aby złożenie deklaracji skróconej zostało zastąpione złożeniem powiadomienia i dostępem do danych ze deklaracji skróconej w systemie elektronicznym podmiotu gospodarczego.

Artykuł 182d

1. Określenie wspólnego zestawu i formatu danych dla deklaracji skróconej, zawierającej dane niezbędne dla analizy ryzyka oraz właściwego stosowania kontroli celnej, przede wszystkim do celów bezpieczeństwa, następuje zgodnie z procedurą komitetu z wykorzystaniem, w razie potrzeby, międzynarodowych norm i praktyk handlowych.

2. Deklarację skróconą składa się z wykorzystaniem technologii przetwarzania danych. Informacje handlowe, portowe lub transportowe mogą zostać wykorzystane, o ile zawierają one niezbędne dane.

Organy celne mogą przyjmować deklaracje skrócone w formie pisemnej w wyjątkowych okolicznościach, o ile stosują one ten sam poziom zarządzania ryzykiem jaki jest stosowany wobec deklaracji skróconych składanych za pomocą technologii przetwarzania danych.

3. Deklarację skróconą składa:

- a) osoba wywożąca towary poza obszar celny Wspólnoty lub przejmująca odpowiedzialność za wywóz towarów poza obszar celny Wspólnoty; lub
- b) każda osoba mogąca zgłosić dane towary lub na rzecz której zostaną one zgłoszone właściwym organom celnym; lub
- c) przedstawiciel jednej z osób określonych w pkt a) lub b).

4. Osoba określona w ust. 3 jest upoważniona, na własną prośbę, do zmiany jednego lub kilku szczegółów w deklaracji skróconej po jej złożeniu. Jednakże nie można wprowadzać żadnych zmian po tym jak organy celne:

- a) powiadomiły osobę, która złożyła deklarację skróconą, że zamierzają skontrolować towary; lub
- b) stwierdziły nieprawidłowość danych zawartych w deklaracji; lub
- c) zezwoliły na podjęcie towarów.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5a ust. 2, art. 13 ust. 2 pkt 2, art. 36a ust. 4, art. 36b ust. 1, art. 182a ust. 2 i art. 182d ust. 1 będą miały zastosowanie od..... (*).

Wszelkie inne przepisy stosuje się po wejściu w życie przepisów wykonawczych na podstawie artykułów, o których mowa w akapicie drugim. Jednakże, deklaracja elektroniczna i zautomatyzowane systemy do wprowadzania systemu zarządzania ryzykiem i do elektronicznej wymiany danych pomiędzy urzędami celnymi wjazdu, przywozu, wywozu i wyjazdu, o których mowa w art. 13, art. 36a, art. 36b, art. 36c, art. 182b, art. 182c i art. 182d, będą gotowe po upływie trzech lat od wejścia w życie tych artykułów.

Nie później niż w okresie dwóch lat po wejściu w życie tych artykułów Komisja dokona oceny każdego wniosku Państw Członkowskich dotyczącego przedłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w akapicie trzecim, w sprawie deklaracji elektronicznej i zautomatyzowanych systemów wprowadzania zarządzania ryzykiem i elektronicznej wymiany danych pomiędzy urzędami celnymi. Komisja składa Radzie i Parlamentowi sprawozdanie oraz proponuje, w zależności od sytuacji, zmianę daty określonej w drugim zdaniu punktu 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

(*) Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 25 lipca 2003 r. Komisja przedstawiła Radzie wyżej wymieniony wniosek, który opiera się na art. 26, 95, 133 i 135 Traktatu.

Komitet Ekonomiczno-Społeczny przedstawił swoją opinię w dniu 26 lutego 2004 r.⁽¹⁾.

Parlament Europejski przedstawił swoją opinię w pierwszym czytaniu w dniu 20 kwietnia 2004 r.⁽²⁾, przyjmując 26 zmian do wniosku. Komisja przyjęła większość z nich, lecz nie była w stanie przyjąć 6 z wnioskowanych zmian.

W dniu 4 maja 2004 r. Komisja przedstawiła Radzie zmieniony wniosek w wyżej wspomnianej sprawie.

W dniu 29 listopada 2004 r., Rada przyjęła swoje wspólne stanowisko zgodnie z art. 251 ust. 2 Traktatu.

II. CEL WNIOSKU

Celem wnioskowanego rozporządzenia jest ustanowienie, na podstawie wspólnie ustalonych standardów i kryteriów oceny ryzyka, odpowiedniego poziomu ochrony przy kontroli celnej towarów przywożonych do i wywożonych ze Wspólnoty. Powinno to zostać osiągnięte poprzez wprowadzenie systemu deklaracji poprzedzających przywóz i deklaracji poprzedzających wywóz przy szerszym zastosowaniu technologii informacyjnej.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA JAK PRZEDSTAWIONO W DOK. 12060/04

1. Uwagi ogólne

W swoim wspólnym stanowisku Rada udziela szerokiego poparcia dla celu wniosku, którym jest zwiększenie bezpieczeństwa wymiany handlowej do i ze Wspólnoty poprzez wprowadzenie odpowiednich kontroli opartych na ocenie ryzyka i poprzez zastosowanie usprawnionego systemu przepływu danych i wymiany informacji.

2. Zmiany PE

Rada przyjęła następujące stanowiska odnośnie do zmian przyjętych przez Parlament Europejski:

- Rada przyjęła zmiany nr 1, 3, 4, 7 oraz 11–23 i 26.
- *Zmiana nr 2*: Rada uważa, że do tekstu należy dodać odniesienie do kontroli celnej towarów opuszczających Wspólnotę (patrz wspólne stanowisko dotyczące zmiany nr 24).
- Rada nie przyjęła zmian wnioskowanych w *zmianie nr 5*, oraz preferuje treść wniosku przedstawionego przez Komisję. Niemniej jednak, Rada może przyjąć proponowane umieszczenie w tym akapicie odniesienia do umów międzynarodowych.
- *Zmiana nr 6* dotycząca definicji poszczególnych typów urzędów celnych nie została przyjęta przez Radę ponieważ brakuje w niej pewnych niezbędnych elementów, takich jak odniesienie do wyznaczenia przez władze celne zgodnie z przepisami celnymi i odniesienie do kontroli opartej na ocenie ryzyka w różnych typach urzędów celnych.
- *Zmiana nr 8*: Rada preferuje określenie typów przemieszczania towarów, do których mają zastosowanie niniejszej przepisy. Należy to przeprowadzić zgodnie z treścią wnioskowanej definicji „kontroli celnej”. Dlatego też odniesienie do „wejścia, wyjścia, tranzytu, transferu i końcowego użytku towarów” powinno mieć zastosowanie w definicji „ryzyka”, jak również w art. 13 (*zmiana nr 10*). Rada przyjęła wykreślenie definicji „upoważnionego pomiotu gospodarczego”, ze względu na to, że sformułowanie to zostało zawarte w nowym art. 5a (*zmiana nr 9*).

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 30.4.2004, str. 72.

⁽²⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004.

- *Zmiana nr 9*: Rada z zadowoleniem przyjmuje zmianę dotyczącą „upoważnionego podmiotu gospodarczego” i uważa nowy art. 5a za jeden z kluczowych elementów projektu rozporządzenia. Niemniej jednak w swoim wspólnym stanowisku Rada dopracowała definicję pojęcia „upoważnionego podmiotu gospodarczego” poprzez wprowadzenie rozróżnienia pomiędzy uznaniem statusu „upoważnionego podmiotu gospodarczego” przez Państwa Członkowskie inne niż Państwa Członkowskie, które przyznały ten status i upoważnienie dla takich operatorów by mogli korzystać z usprawnień przewidzianych przepisami celnymi. Dzięki temu rozróżnieniu Państwa Członkowskie nie będą musiały ponownie przeprowadzać oceny statusu „upoważnionego podmiotu gospodarczego” już przeprowadzonej w innym Państwie Członkowskim, lecz niemniej jednak będą w stanie przeprowadzić analizę tego, czy podmiot spełnia kryteria przypisane do danego typu ułatwienia przewidziane w przepisach celnym. Ponadto Rada dodała odniesienie do „wyplącalności finansowej” jako jednego z kryteriów akredytacji „upoważnionego podmiotu gospodarczego” w art. 5a ust. 2. Ponadto Rada zmieniła zasady i warunki, które należy ustanowić zgodnie z procedurą komitetu i modyfikacjami pojęcia „upoważnionego podmiotu gospodarczego”.
- *Zmiana nr 10*: Rada nie przyjęła tej zmiany. W swoim wspólnym stanowisku, Rada ograniczyła wymianę informacji pomiędzy władzami celnymi w jednym Państwie Członkowskim a władzami w innym Państwie Członkowskim lub Komisją do przypadków w których jest to wymagane do celów zminimalizowania ryzyka określonego w art. 4 nr 25.
- *Zmiana nr 24*: Rada nie przyjęła wykreślenia wnioskowanego art. 182b, który przewiduje ustanowienie szczegółowych zasad w związku ze skróconą deklaracją eksportową. System deklaracji poprzedzających przywóz powinien mieć zastosowanie nie tylko do przypadków gdy eksporter jest zobowiązany przez państwo trzecie do przedstawienia informacji związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa, lecz również powinien być stosowany jako część ogólnego systemu wcześniejszych informacji związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa.
- *Zmiana nr 25*: Rada odrzuciła wniosek wykreślenia odniesień do art. 182a i 182b, który oznacza powstrzymanie konieczności wprowadzenia skróconych deklaracji w odniesieniu do towarów opuszczających terytorium celne UE z wolnej strefy, ponieważ uważa ona, że mogłoby to spowodować powstanie luk w systemie bezpieczeństwa związanym z deklaracjami poprzedzającymi wywóz.

3. Nowe elementy wprowadzone przez Radę

Poza pozycjami, odnośnie do których Parlament Europejski przedstawił swoją opinię i odnośnie do których wspólne stanowisko Rady jest wyszczególnione powyżej, Rada dodała dwa motywy wyjaśniające jej podejście dotyczące uznawania upoważnionych podmiotów gospodarczych i przyznanych im ułatwień (nowy motyw 3 i 4).

IV. WNIOSEK

Wspólne stanowisko Rady jest zgodne z celem wnioskowanego rozporządzenia, którym jest poprawienie koncepcji zarządzania bezpieczeństwem w odniesieniu do zewnętrznych granic UE, szczególnie poprzez wprowadzenie kontroli opartych na ocenie ryzyka i szerokie zastosowanie technologii informacyjnej. Ponadto, stanowi ono równowagę pomiędzy celem zwiększenia bezpieczeństwa poprzez lepiej skierowane kontrole graniczne a dodatkowym obciążeniem administracyjnym podmiotów gospodarczych poprzez wprowadzenie obowiązku przedstawienia wcześniejszych informacji w celu umożliwienia takich kontroli. Tak jak również zaproponowano w opinii Parlamentu Europejskiego, Rada optuje za wprowadzeniem zwiększonej możliwości korzystania przez podmioty gospodarcze z ułatwień przewidzianych w przepisach celnym, jeżeli jednocześnie spełniają one niezbędne wymagania. Niemniej jednak, Rada wspiera wniosek Komisji mający na celu zachowanie symetrii pomiędzy kontrolą importową i eksportową we Wspólnocie.
